

Comunitat Autònoma / Departament / Estat	COMUNITAT VALENCIANA
Municipi	MISLATA
Edifici	Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels
Direcció	
Coordenades	39.4766346 -0.4184093
Protecció	El temple té la condició de Bé de Rellevància Local segons la Disposició Addicional Quinta de la Llei 5/2007, de 9 de febrer, de la Generalitat, de modificació de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià (DOCV Núm. 5.449 / 13.02.2007). En conseqüència les intervencions en les campanes han de ser comunicades a la Direcció General de Cultura adjuntant el projecte prèviament a l'inici dels treballs.
Descripció	La parròquia de la Mare de Déu dels Àngels compta amb un campanar de planta quadrada, situat als peus del temple. Sobre un basament de carreus de pedra, es disposa la resta del campanar, realitzat íntegrament en rajola i amb dos cossos: el primer sense decoració, amb unes finestres per donar llum a l'escala del campanar, i un òcul per a la mostra del rellotge. El segon cos correspon amb la sala de les campanes, amb quatre finestres per a les campanes i decorat exteriorment amb quatre pilastres toscanes per costat, sense ocupar l'arista. Remata l'obra un entaulament i una balustrada amb pinacles. El interior compta amb una escala de caragol que permet accedir en primer lloc a la caseta del rellotge, seguidament a la Sala de les Campanes i per últim al terrat.
Campanes	El campanar comptava tradicionalment amb un conjunt de les campanes, com era tradicional en l'Horta de València, més una campaneta de senyals per coordinar els tocs amb els actes litúrgics. En 1942 es va ampliar a quatre amb la refosa de l'anterior campana major, que estava trencada des de 1936, i la fosa d'una campana menor nova. D'aquestes dos sols es conserva actualment la gran, fosa per Manuel Roses Vidal del Grau de València. La menor va ser refosa en 1970 per la casa Roses d'Atzeneta d'Albaida, dirigida per Germán Roses. La mitjana és la més antiga de les campanes i tot i que no consta la data, es pot datar entorn a 1620. Per similituds iconogràfiques la seva fosa es atribuïble al campaner de la ciutat de València, Miquel de Vielsa, ja que és pràcticament idèntica en molts aspectes a la campana fosa per ell d'Albalat de la Ribera. La tercera campana va ser fosa en l'any 1798.
Fotos	51
Tocs actuals de campanes	La Senyalera es voltejada esporàdicament. Les quatre campanes voltegen automàticament i a més les tres grans es repiquen, també de forma automàtica.

Conservació, manteniment	<p>La fàbrica del campanar es troba en un bon estat de conservació, estant en la cara exterior la rajola vista, mentre que l'interior esta pintat de blanc fins la Sala de les Campanes. Per protegir el terrat de les aus s'ha cobert amb una xarxa metàl·lica. A la Caseta del Rellotge trobem la maquinaria, que es conserva al seu lloc, tot i que es troba parada. Les cinc campanes es troben al segon cos del campanar. La Senyalera està ubicada a l'interior de la sala, en un cantò, mentre que la resta de bronzes es troben a les finestres. La Senyalera conserva la instal·lació tradicional amb la truja de fusta de perfil valencià i cigonyal per tocar-la. Les altres compten amb truges de ferro, pintades de blau i estan mecanitzades amb motor de vol continu. Les tres grans a més tenen electromalls monofàsics. Les quatre compten amb batall lligat i reforçat amb cable de seguretat, el de la gran a diferència de la resta, és de canya de plàstic i rebota molt, fet que distorsiona la sonoritat de la campana.</p> <p>Com que l'estat actual de les campanes, menys la Senyalera, no té cap vinculació amb el tradicional ni afavoreix la conservació de les peces, seria recomanable procedir a la restauració del conjunt. Les quatre campanes es deurien baixar de la torre per netejar-les per dins i fora, canviant les truges de ferro per altres de fusta de perfil tradicional valencià i renovant els motors de vol continu per altres d'impulsos, que permeten el toc manual i imiten els tradicionals. Com que es coneixen els tocs tradicionals del poble, aquests deurien ser adaptats als nous temps i utilitzats, ja que constitueixen la veu característica del poble.</p>
Propostes	
Autors de la documentació	CAMPANERS DE LA CATEDRAL DE VALÈNCIA
Data	20-12-2014

Campanes actuals

Localització	Campana	Fonedor	Any fosa	Diàmetre (en cm)	Pes
Sala de les Campanes	Tarcisi, el Simbolet (0)		1750ca	18	3
Sala de les Campanes	Mare de Déu dels Àngels, la del Riu (1)	ROSES ATZENETA	1970	59	119
Sala de les campanes	De Quart (2)	LLEONART, JOSEP (VALÈNCIA)	1798	79	285
Sala de les Campanes	Maria, la de València (3)	DE VIELSA, MIQUEL	1620ca	85	356
Sala de les Campanes	Santíssim Sacrament, de la Plaça (4)	ROSES VIDAL, MANUEL (VALÈNCIA)	1942	113	835

Relotges

<u>Rellotge mecànic (1)</u>	Existent Parat Directe a l'eix amb manovella o altre element
Autor	ODOBEY, PAUL ET FILS
Empresa de manteniment	PÉREZ ROMEU, MARIANO
Data de construcció	1905
Descripció	La maquinària del rellotge es troba ubicada a la Sala que està situada baix del cos de les campanes. Va ser fabricat pel rellotger de la ciutat de València Mariano Pérez Romeu i instal·lat en juny de 1905, sufragat per l'Ajuntament de Mislata sent alcalde Agustí Cerveró. Fins ben entrat el segle XX es va donar corda a la maquinària diàriament. En 1970 la maquinària va deixar d'accionar les hores.

Información completa: [Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels - MISLATA \(COMUNITAT VALENCIANA\)](#)

PDF (28-06-2026)